

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Jordi Virallonga

**Bir
Aşk
Tefecisinin
Notları**

İspanyolcadan çeviren: Serdar Çelik

1955 yılında Barcelona'da doğdu. Barcelona Üniversitesi'nde Edebiyat ve Filoloji doktorası yaptı. Halen aynı üniversitenin öğretim üyelerindendir.

Çağdaş İspanyol Şiiri'nin uzmanı olarak "Insula", "Turia", "Hora de poesia", "Quimera" gibi pek çok dergide makaleleri yayımlanmıştır. İtalyanca, Portekizce, Fransızca ve Katalanca'dan çevirileri bulunmaktadır.

Şiir kitapları:

"Saberte" (Barcelona, 1981),
"A la voz que me acompaña"
(Barcelona, 1986), "Perímetro de un día" (Barcelona, 1986), "El perfil de los pacíficos" (Madrid, 1992),
"Los poemas de Turín" (Málaga, 1992).

Aula Şiir Kulübü'nün başkanıdır.

Era Dünya Şiiri: 9
Birinci Basım: Aralık 1998

© Türkiyedeki yayın hakları Era Yayıncılığa aittir.

Editör: Adnan Özer

Kapak Tasarımı: Hüseyin Takmaz

Kapaktaki Desen: Muhsin Kut, Joli Pupeler, 1991 Ayrıntı

Baskı Cilt: Umut Matbaası

Era Yayıncılık Ltd. Şti.
Zeynep Sultan Camii Sok. No: 21
Alemdar Mah. Cağaloğlu-34410 İstanbul
Tel-Fax: (212) 512 16 36 - 512 36 76

Jordi Virallonga

BİR AŞK TEFEÇİSİNİN NOTLARI

Şiirler

İspanyolca Aslından Çeviren:
Serdar Çelik

BİR AŞK TEFEÇİSİ OLARAK ŞAİR

İspanyol şiiri bize hem yakındır hem de uzak. Tuhaf bir durumdur bu. Başta García Lorca olmak üzere, İspanya İç Savaşı'nın yankıları- la bazı İspanyol şairlerini tanımışsızdır. Ama bu şairler de üçü beşi geç- mez. Antonio Machado'yu tanırız söz gelimi. Onun Lorca'nın katledi- lişinin hemen ardından yazdığı *Cinayet Granada'da İşlendi* (El crimen fue en Granada) adlı şiirinin ülkemizde çevrilip yayımlanması 60'lı yılların sonuna denk düşer. Ya sonra? Çağdaş İspanyol şiirinin Kastil- ya kırlarından yetişmiş bu usta şairinin şiirlerine rastlayamayız Türk- çede. Machado'nun şiirlerinden yapılan geniş sayılamayacak bir seç- menin kitap olarak yayımlanması 1990 yılında gerçekleşmiştir. (Seçme Şiirler, Yön Yay.)

Tek tük çeviriler dışında kitaplaşabilmiş şairler arıyorum: Rafael Alberti ve Vicente Aleixandre var kitaplaşabilmiş olan. Ülkü Tamer (Rafael Alberti) ve Tuğrul Tanyol (Vicente Aleixandre)'un çevirileri- dir bunlar.

Ama sorarsanız, bu şiir hiç de yabancı değildir bize. Bunda ülke- mizde yaygın García Lorca okunmasının büyük payı vardır. Öyle ya, bu şairin pek çok Avrupa ülkesinden önce tüm şiirleri çevirilip yayım- lanmıştır bu ülkede. 1970'li yıllardan sonra büyük bir dalga olarak ge- len Latin Amerika Edebiyatı gölgelemiştir İspanyol Şiiri'ni. Neruda, José Martí, Octavio Paz ve Borges başta olmak üzere pek çok Latin Amerikalı şairin şiirleri çevrilip yayımlanmıştır. Çağdaş Latin Ameri- ka şiiri antolojisi (Ülkü Tamer) yayımlanmıştır da bir İspanyol şiiri an- tolojisi yoktur henüz yayın dünyamızda.

Çağdaş İspanyol Şiiri'nin en belli başlı antolojilerinden birini şair ve eleştirmen Gerardo Diego yapmıştır (Taurus, 1962 Madrid). Top- lam 31 şairin yer aldığı cesaretli bir seçmeciliğe dayanan bir antoloji- dir bu. Gerardo Diego'nun antolojisine aldığı son şair 1905 doğumlu

Manuel Altologuirre'dir.

Gerardo Diego'nun bu seçkinci antolojisinden bu yana yıllar geçti. İç Savaş sonrası kuşağı ve bir iki kuşak daha var ki, onları antologüst bir çabayla sıralamak bu sununun amaçlarını aşar.

1955 (Barcelona) doğumlu Katalan asıllı bir şairi sunuyoruz size: Jordi Virallonga.

Jordi Virallonga ile 1997'nin Ekim ayında Kanarya Adaları'nın en büyüğü olan Las Palmas de Gran Canaria'da tanıştık. Bir şır festivali vesile olmuştu. O festivalde çağdaş İspanyol şiirinin son büyük incelemecisi Profesör Leopoldo Luis (sanırım 70 yaşını geçkindi) ile tanışmam da ayrıca kayda değer. Jordi Virallonga ile daha sonra Struga (Makedonya), bir kez daha Las Palmas ve Curtea de Argeş (Romanya)'de karşılaştık. Ama dostluğumuzun daha ilk karşılaşmamızda oluştuğunu söylemeliyim. Benim İspanyol şiirine ilgim o günlerde Pedro Salinas'a gelip dayanıyordu. İspanyol şiirinin yaşayan ustalarını, ne bileyim, Carlos Clementson (Córdoba), Antonio Hernandez (Sevilla), Antonio Gamoneda (Asturias) gibi şairleri tanıımıyordum söz gelimi. Yaşı 50'yi aşmış bu usta şairler arasından bir tek Sevilla'lı Pedro Rodriguez Pacheco'yu hem şahsen hem şiiriyle tanıdım.

Las Palmas'ta önsezilerim beni boş çıkarmamış ve gerçekten sürekli bir dostluk kurabileceğim bir grup şairle geçirmiştım o günleri: Ricardo Bellveser (Valencia), P. R. Pacheco, Antonio Rodriguez Jimenez (Córdoba) ve Juan Drago (Huelva) da vardı bu grup içinde. Tabı bütün neşesiyle Jordi Virallonga başı çekiyordu.

Değerli dostum Jordi Virallonga'nın 'El Perfil de los Pacificos' (Pasiflerin Çehresi) adlı şiir kitabını okudum ilk önce. Sonra 'Cronicas de Usura' (Çıkarıcılık Kronikleri, diye çevrilebilir) çıktı postadan. Virallonga bu yapıtıyla *Ciudad de Irun*, 1996 Ödülü'nü almıştı.

Ülkesinde kendisi hakkında çıkan pek çok kritikte; 'Çağdaş İspanyol Şiiri'nin kendisi taze, şairliği olgun' diye yorumlanan Jordi Viral-

longa, bu kitabında da gündelik yaşamın gerçekliğini görülmemiş bir tarzda romantik aşk temalarına yansıtarak aktarır. Virallonga'nın genel geçer estetik ölçüler içinde bir obje kavrayışı yoktur. O son estetikçilerden Nikolai Hartmann'ın kuramlaştırdığı 'obje kavrayışı'na uygun olarak yeni olmasını bilir. Yani nesnel dünyanın değişimi karşısında hamasi-sanatsal bir tutum izlemez. Virallonga'nın şiiri her nesneye açıktır. Bu geniş bir alan demektir. Şair bu alanı, göndermeler, imgeler ve ironilerle denetler deyim yerindeyse.

Jordi Virallonga'nın dilbilimci yanı sözcüklere yüklediği anlamları güçlü yapıyor. Onun 'dilci'liği fonetik alana inmiyor, böyle bir çaba görülmüyor; şair serbest şiiri böyle yorumluyor, uyguluyor. Anlam derinliği ile gerçekleştirilen aşkın bir akılcılığı tercih ediyor.

Yine kritiklerde şair 'Urban Şair' kategorisine sokuluyor. Virallonga'nın bu kategorileştirmeden pek hoşlandığını söyleyemeyiz. (Bır sohbetimiz esnasında böyle bir kalıba sokulmak istemediğini açıklamıştı.) Bizim bazı estetik değerlendirmelerimizde 'Kentli Şair' olarak kullanılan bu terimin doğru dürüst kuramsallaştırılmadığının ayırdındayım. Bunu bile bile, şair hoşlanmasa da kullanacağım. Gerçekten kentli algılarla, yer yer âdeta kent fenomenolojisi yaparcasına yazıyor şiirlerini; dili de tabii ki kentliliğin bütün inceliklerine sahip.

Şimdi biraz da kitaptaki şiirlerden söz edelim. Şiirler, dedik ama tematik bütünlüğü olan bir kitap. Öylesine bütünlüklü ki, baştan sona bir öyküyü izleriz. Şiir kitapları için bir yenilik sayılabilecek kurgusalılık söz konusudur. Kitap 3 bölüme ayrılmış: Birinci bölümü, şairin yitirmiş sevgiliyle yaptığı monologtan oluşuyor. Buna bir tür kendiyle hesaplaşma diyebiliriz. Farkında olmaksızın harcanmış nazik ve özenli bir aşkın, sevgilinin ölümüyle farkına vara vara yaşanan bir çile olduğunu, nostalji ve anılardan kaynaklanan alınganlık olmaksızın açıklanan bir bölüm. Anlıyoruz ki intihar etmek kolaydır ve romantik bir kur-

tuluştur. Ama misantropik (toplum kaçkını) bir yaşam türü benimseyip, yaşamı anlamsız günlerle geçen bir insanın duygularını ve yaşamını imgelemenizde canlandıran şiirler...

İkinci bölümde yer alanlar ise, ölen sevgilinin, ardında âşık şairi bıraktığı ve onun da acımasız bir şekilde süren yaşamda, ölen sevgiliyi değil de, onunla birlikte yitirdiği kendini bulmaya çalıştığı şiirler...

Üçüncü ve son bölümde ise, fizyolojik ihtiyaçlarının gereği bulunan bir kadınla yapılan diyaloglar yer alıyor. Bugünlerin 'Madame Bovary'si diyebileceğimiz bu kadınla paylaşılan birkaç saatte yaşadıkları, onu yeniden romantik ve tutkulu bir aşka doğru sürükler. Bu diyaloglar şairin 'Aşk yoksa her şey mübah' dercesine başladığı ilişkinin nasıl yeniden romantik bir tutkuya dönüştüğünü gösterir şiirlerde yer alıyor.

Çevirmen Serdar Çelik ile karşılıklı anlaşma ile Türkçede 'Aşk Tefecisinin Notları' şeklinde ironik ve imgesel bir karşılık bulduğumuz 'Cronicas de Usura', şairin tek tek şiirlerinin toplandığı bir kitap olmaktan çok; aşk, umutsuzluk, şefkat, acı, unutulmuşluk ve beklenti gibi duygularla dolu bir kısa geçmişi, her biri ayrı inceliklerle dolu şiirlerle anlatan bir öyküdür.

Şiirde kurgusalılık üzerine iyi bir örnektir bu kitap. Son derece içten. İçtenlik, 'kahramanlar'ın gerçek olmasından kaynaklanıyor biraz da. (Muzip Jordi çok sevdiği eşinden gizli bir kurgu yapıyor: Sanal bir ölüm, sanal bir sonsuz ayrılık teması kurguluyor. Sonra da bu ölümün –eşinin ölümünün– ardından ağıtlar yakıyor. Kitap yayımlandığında evdeki şaşkınlığı ve kavgayı bilmem anlatmaya gerek var mı?!)

Büyük Katalan şair Ausias March'ın ülkesinden yeni bir şairi sevgiyle kucaklıyoruz.

Adnan Özer
Taşlıtarla, 10 Kasım 1998

I
O BULUNDUĞUMUZ ŞEHİR

*- Zamansız ve haritasız yerlerin bahçelerinden
hırsızlığa hâlâ onlarla devam ettiğim, Jahel,
Armand ve Pilar için.*

*- Aşkı yüzünden çıkarıcılık zulmü çekenler
için.*

*Ve genel olarak, hiçbir zaman beni hiçbir
şeyden kurtarmak istemeyenler için.*

HER ŞEY DURGUN

Ağustos. Saat onbirbuçuk.

Sanki birisine bir Şey borçluymuŐum gibi
ve her Şey durgun

Seninle seviŐemezsem eğer, öleceğim kahrımdan.

KAÇAK BİR ÖPÜCÜK GİBİ

Anılar ve beyaz bir ev verebilirim sana
fırtınalar geldiğinde korunman için;
konuşulacak şeyler arkadaşların döndüğünde
veya eğer ihtiyacın varsa bir başka kısa hayat
yeniden var etmek seni ellerimle.

Gözcülük edebilirim düşünce,
oyun kâğıtlarını çıkartır ve oynar seninle
veya seyahate gittiğini düşünebilirim ve benden
çiçekleri sulamamı ve evi kollamamı istediğini;
her şeyi, sadece kumsala inmek dışında
şu sonsuz kış akşamında.

Ölüm gibi, kaçak bir öpücük ile
açarken ilaç dolabını,
gittin soğukla aklanırken ortalık,
gün gibi ortada seni burda beklediğim,
burda, yaşadığım yerde
hiç şüphesiz seni istiyorum,
başka hiç kimse solumadı nemli toprağı, temiz gökyüzünü,
solumadı nehirleri ve dibi kumlu kıışları;
rüzgâra, hem denize hem rüzgâra
savrulan o her şey.

DESIDERÁTUM (*)

Reddet beni eğer istersen,
şu sana sahip olma isteğiyle
yanıp tutuşan büyüğü gözlerim yüzünden
toparlayamadım kendimi, hani nasıl derler, olgunlaşamadım;
ama o olumsuz sonsuzluk,
o boşa harcanan güç, hiçbir zaman döndürmez,
varlığa da bir şey vermez:
Böyle kaybedilir su dişler arasında,
öğle vakti elfenerinin ışığı gibi;
birisinin kendi kendine âşık oluşundaki gibi.

Zaten tanrılar bile fazla ilgilenmiyorlar kendileriyle:
Yaratıyorlar inanmadan,
yaratıyorlar bizi tam olmadan, ne hırslı ne sevecen,
olmaz ama bu tanrılar arasında;
ne zaman sanırsın ki hiçbir şey
bizi doydurmadığında ne bir çocuk ne de tuz,
sokaklarda, barlarda veya herhangi günün birinde
evde, buluyorsun, eğer şansın varsa, sevgiyi.

Peki o zaman niye anlamıyoruz:
Ben kabul ediyorum huysuz olduğumu
ama sen de çık şu resimden ve ödünç ver bana
bedenini ve gülüşünü, hani o geçmiş salıdaki;
ve bırak bana ölünü, yaralı hayvan yanıma,
ve o farksız kinizme, hatırla,
hani o kıyısında durduğun onca depresyon için.

EKMEK İÇİN DÖNMEK

Bu sözlerden sadece gözlerim kalacak aklında,
ta başından yitirilmiş bir intihar işgali,
ve o saçında taşıdığın anlamsız geçici istek,
ve sayarsın öğleden sonra, tel tel ölümü.

Biliyor muydun hayatın sadece uyanıp,
sokaklara çıkmaya neden aramaktan hasıl olduğunu;
biliyor muydun hayatın bu denli anlamsızlığını
ve böylece yaşamış olmanın korkunçluğunu.

Birçok kısa günden yıllarla mahallelerdir onlar,
bunca yalan söylemiş olmaktan, bazen yaşamak için,
bize bu sessizlik kalır, hani o gitmediğimiz;
ölüm götüremez artık bundan fazlasını.

Seni sevdim nasıl âşık olunursa yıkılmış bir başlangıca,
nasıl yüz gün bir gemi dört dönerse su birikintilerinde,
seni istedim nasıl bir çocuk isterse büyüdüğünü;
artık şimdi sadece ekmeğe için dönmek istiyorum.

Bütün bizim gözlerimizden bana senin sözün kaldı,
gözlerimdeki imge senden ganimet aldığım.
Bizi bitirdik ve hâlâ birlikte yürüyoruz;
gel konuşalım, hâlâ bizi cezbedebilir açıklık.

Hani o gitmediğimiz, artık hiçbir zaman gerçekleşmeyecek
olan sonsuzluğumuz, onda sadece hayal ettiğimiz
bütün gözlerimizden bize bu geçmiş kaldı
ve bir son en sonunda ve sen gittin ve hepsi bu.

PAZAR GÜNLERİNİN MEŞRUBAT KOKTUĞU YER

Çünkü bir gün beni gördün, çünkü bilmem ya, neler okumuştun bir zamanlar, sinemadan çıkarken büyük ve gizli bir aşkı tanımak istedin, o heba olup giden geçmişte ve uyguladığın o keskin erdemliliğin bununla ilgisi yoktu babanla ve kocanla kusursuz uysal ve iyi.

Dişçiye giderken sana eşlik etmem gerekiyordu ertesi gün, senden bir oğlum olsun, demiştin ilkbaharda, ve nihayet bana bir motor almak, seni götüreyim diye pazar günlerinin meşrubat koktuğu yere.

Bir kadının üzerinde, ki sana benziyor olsa gerek, birazcık sevecenlik denedim bugün. o kaybetmişî teselli eden karşılık; ama sadece sen konuşuyor ve sırları sen biliyordun, söyler mi bana, eğer bilen varsa, bize ne olacak şimdi, ölümler arasında unutmak varsa.

O HASTALIKLI ÜSLÛP

Sence önemsiz olsa gerek bu hayat
hiçbir şeyin işbirlikçisi olmaya çalışmadın,
buna karşılık şans eseri benim oldun,
sonra anne ve sonra da bu, ki kabul ediyoruz
bi dolu öbür saçmalıkların gibi.

Artık verilen hiçbir söz yerine gelmeyecek
çünkü her şeyden önce bir yıkım bundan böyle arzu,
çünkü ben birçok zorlukla şekillendim,
birçok vatan ve boynuz bolluğu
ve koşarak damarlarda eskiden beri,
bir bedeninin peşinden giden olmak istedim
otobüse binerken, birinci;
isim için daha iyisi bulunmaz biri,
fakat imkânsız oldu taşımak bu kadar kahrı
ben o zaman heves ve neşeye inanırdım:
Bunca kandırmacalara dayanan halka geri kalan günleri için
ve ben kendime unutturarak seni, demirlemiş soluk almaya,
sana yeterdim o hastalıklı üslûpla
seyahatten, kültürden ve halklardan konuşarak
uzanmış bekleme salonlarındaki masalarda
ve doktora giderdin gerçek belirtiler bulmaya
ne belirtecekler, iyi akşamlar, söyleyin neyiniz var,
bi türlü anlayamadım, bilemedim, beceremedim,
hani şu senden çaldığım saklı ve mutlu hikâye
en yüksek ideallerin adına, fazlasıyla benim,
sonuçta beni coşturan nedendi
demirlemiş bırakmaya bir deli gibi hayata.

HİÇBİR ŞEY BENİM DEĞİL

Hayır, gerçek değil. hiçbir şey benim değil
ve ömür boyu bir hayal peşinde koşmak imtiyazı:
Kim işini iyi bilir ve sana hizmet verir,
kime hizmet verirsin bir alarm takarak
veya birazcık şefkat vererek ölmemesi için,
ayarla onu öbür yakınlarla, vahşilere,
durdurulmaz istekle çelik emniyet kasaları
evine ve de kafanın içine;
o ki seni arıyor senden uzaklaşmalı,
senin doğduğunu gören seni gömebilir de,
ve eğer sevmeyi öğrettiysen, eğer birini sevdiysen,
o da sonunda sevecek senin sevdiğini.
nefret ederek nefret ettiğinden
ve sonra nefret ederek ve severek kendi kendini
o olmayı bıraktığı için senin yüzünden;
hiçbir şey senin değil, her şey her geçenin,
gözlerin beyazı da öyle,
o kalp, o kara saat bile.

HER ŞEY VAKİT AYIRMAK

Her Şey vakit ayırmak;
beklememek hiçbir Şeyin gelmesini,
ne ölümün ne de yokluğunun.

Şu srklediğim zayıf ışık
yeter bana sahip olan bedenime;
bazen o srklediğim zayıf ışık olup
görebilirim ilk kez denizi
ve çatı arasını dede evindeki.

Bir denizdir yağmur ve senin susuzluktan adın
kurtarır gözlerde ve küçültür zavallı hayvanlığımda:
İmknsız dayanmak sertliğine koŐuların,
unutulmaz hatıralar banyonun suyunu yalarken
onlar da denizde biter, yaşamak bu, yoksun sen de.

Nerdedir acep bunca sivrulmuŐ aşk;
anlamsız esas duruŐlardaki galiplerin mirasçıları
izin verilebilir mi bunca boşa harcanmış duyguya;
ve nerede o nefret, onca gurur, ie atılmıŐ,
bu kadar vergisi önyargılı anlaŐmaların,
bunca nitelik gizlenmiŐ ve haksız
bir tabak teselli için mi;
en ağır ağrıya korku yüzünden
dayanılabilir her Şey için mi?

Dünya bir deniz, o da denizde,
aslında o zaman anlamasam da
bu eğilim seni ortak etmeye benim yıkıma
benimle köpek gibi bir hayat yaşamaya.

Seni son kez gördüğümde
düşündüm ki öpüşlerdi yerine getirilen, ölüm değil,
senin adınla sorular sormayacaktım ya hiç,
kendi varlığımı sunmayacaktım ya
ortaya çıkartıp cevaplamaya bir soruyu
ve şimdilerde, görüyorsun, ihtiyacım da yok.

BİRİKTİRİLENLER

Aslında beni kandırdın,
ben aşkımı sana emanet ettim
bir kasaya teslim eder gibi,
ve orda olacak daima, derdin,
arayıp da dönene kadar.

Yaktın, isteyerek değil, doğru
(aşk ve ölüm o kadar istek dışı ki!),
hiç kimse yok senin masanda ve sen götürdün
bütün biriktirdiklerimi, bırakarak bana seninkileri.
Bilmiyorum ne yapacağımı onlarla, oluyor böyle şeyler,
dünya hakkında bunca inancın varken bile.

HEP LÜKSTEN VE BEKLENTİDEN KONUŞURDUN

Hep lüksten ve beklentiden konuşurdun
ve onlarda harcadın bütün zamanını ve benim kafamı.

Şimdi ne işine yarayabilir bu kadar çaba,
bu kadar mesai, o kadar sinir birikintisi,
hafta sonları bile senin olmadıktan sonra,
zaten burda sefaleti paylaşmaktan başka ne yapıyoruz ki.

Görüyorsun hiç değişmedim, sana düşündüklerimi söylüyorum
hani o geçen gün yaptığım (gerçi her gün yapıyordum ya):
Geç çıktım yine dersten ve senin etekliğini hediye ettim
burda bana bıraktıklarıyla baş edebilmek için
hani o kız arkadaşın var ya hâlâ seni çok seven
ona biraz şefkat ve para karşılığı.

Sonuçta, sana ne söyleyebilirim ki başka;
rahat ve yerleşik bu ipotekli evde
buzdolabına, güneşe ve tablolara bakarak seyahat ediyorum,
hani o güçlü ve azgın olmasını beklediğin çiçek
güneşten dantel örsün diye ve mandarin,
bilemiyorum çürüdüler mi, bilemiyorum anlayamıyorum onları,
zaten düğümler, iğneler ve şişeler arasında yaşıyorum
develer bile girecek olsa ne önemi var ki.

KUTLAMALAR HAKKINDA

Hatırlıyorum da derdin ki:

Bazen hayat bir saniye
öncesinden geliyor kutlamalarının;
tam filim başlamadan önce
veya sana sürünen bir bacak, bir el,
telefonu almadan önce, posta kutusunu açmadan,
son mektubunda adamın birinin,
sırıtmada gülümseme öncesi,
banyodaki kapakları açık sabunluklarla
veya tam kıl payı anlamaya, mesela ne bileyim ben;
gizemini pusulaların,
büyüsünü cadıların,
neden insan boğulur da
bir şilep yüzer,
ya da bir uçak nasıl uçar.

Ve sen bunca düzenleyen bunları,
hükmedersin her birine yeri geldiğinde
bilmeden hiçbir işe yaramadığını hayatın.
sadece filimlerse topu topu varolan, telefonlar,
eller ve ayaklar, mektuplar, posta kutuları,
sırıtmalar, yataklar ve kaplar
ve ben ve çocuklar ve arkadaşlar ve kutsanmışlıklar,
ama yok kutlamalar.

OLUR YA BECEREMEZSEN

Olur ya beceremezsen
hayat bırakır seni bazen uykuda,
sana bir buluşma sunar, sekiz kol verir sana,
yüz tane dudak, bir hikâye ve adsız bir krallık,
hatırlayasın diye çocukluk zamanını.

Hüzün verir sana, susuzluk ve istek,
ayrıca bir öpüş ve bir havlu,
birazcık da su, bir bar ve bir tekne
ve bir adam denizin anahtarını arayan,
ve bir çığlık patlat eğer korkuyorsan.

Dün seni yatakta bekliyordum,
çağırdım seni bağırarak: Aşk! diye; Aşk, Aşk!
avazım çıktığınca, ve gece oldu da
kim hafifçe oynattı pijamanı.

AMA TATMİNLERİM NE OLACAK

Bir gün olsun hayal etmedim böylesine hiçbirşeysiz kalacağımı
ve yeniden başlamayı düşünmek zorunda olacağımı.

Çocuklardaki yüzün kaldı bana sadece
ve o genç yaşam seni tanımadan önceki.

Ne bir çıkış kapım var ne de giriş,
yaktım bütün mekânlarımı seninle kaçmak için
ve yaşadığımız her şey ölmüş olacak benimle;

ama bu arada

tatminlere ne olacak?

Sensiz sevgiyle bunca savaş

karşılığında kendini özgür hissetmek mi

ve hakkım sadece bir pazarlık çabası mı ucuzlukta?

O BULUNDUĞUMUZ ŞEHİR

Şu bazı çatıların altında,
bulutlardan, belki de öbür kelimelerden,
senin sessizliğinle ve benim yıkık ağzımla;
öbür ılık yollarında, öbür gözlerde,
biliyorum ki yaşıyorsun hâlâ.

Seni arıyorum uçaktan arar gibi
ev, o bir adamın döndüğü yer,
alışkanlıklara ya da hayata
boyun eğmenin nedeni
bir çift olmaktır denilir, ve sonradan
bir başına bunun
nelere mal olduğu anlaşılır...

Bunca yıllardan sonra beraber
hiçbir şey kalmadı birbirimize anlatabileceğimiz,
ne o nefret dolu bakışlardaki halimiz,
aşırı özleminde bir kıyının, bir deniz fazlasıyla bizim,
hep kredili sevmekten başka, hiç borcumuza bakmadan.

Sanki bir dergi gibi gazete yığnında,
binlerce ölü gibi kâğıt tomarlarında,
hiçbir şeye değmez kendi gücünle bunca kazanılmış aşk.
Sanırım bir parçası olmuştuk ayrılmazlığın, şefkatsiz:
Kandırmacalı bir alışveriş, nihayet bir sokak,
başka bir sokağa geçişi umursamayan.

Gel gör ki tıpkı bu sokaklar gibi yakınım sana
ilahi bir aşk isteyerek yaralı kaplandan,
insanlar koyarak varolmayan yerlere
ve kaybetmeye razı olmayı düşünür olmasaydım
böyle son derece sıradan ve böylesine insan.

Arıyorum seni; çünkü bilemedim suyu
arıyorum seni toprakta, yankıda;
ama senden çok beni ilgilendiren o iz,
o aşktan çok onun arkeolojisi;
yani anlayacağınız,
yol ya da ayakkabı değil, ayak izi aradığım,
daha çok toprak, çamur değil,
geçmiş değil, ne şimdi ne de gelecek:
Hani o hafızaların simetrisi:
O sır küllerin sakladığı, o bulunduğumuz,
o sensin sonunda.

Şehirden, ışıktan ve aynalardan
çıkan keskin bir yansı gözlerimde üçgenleştirir denizi.
Biliyorum ki senin için hiç önemi yok,
ama bu eşit uzaklık oluşturuyor
sevgi de öyle bir çeşit istek ki anlamıyorum,
öyle bir çeşit oluşum, yakın köpek yavrusu kokusuna,
bu yakın kokudan, çöplüklerden o bereketli akıntılara kadar.

Çevirince gözlerini ve görünce
büyüklüğünü bu zavallılığın
farkına vardın ki artık zamanı gelmişti,
en sorumluluk sahibi günahkar bile ayakta tutamazdı o bulunduğumuz
şehri,
ki artık affedilmezlik düşüncesi bile kalmamıştı nefreti kullanılmış bir
projede birleştirmek için.
Kendinle birlikte götürdün hani o öğrendiğim evrimini isimlerin,
ama kaldırıp da gözleri görünce bu çoğul büyüklüğünü zavallılığın,
bir an için düşündüm de
bir tarih olmuştu bizimki bütün zamanlar için.

II

HER ŞEY BELİRGİN VE ANLAMSIZ

KAÇMAYI DENEDİM

Kaçmayı denedim

ve doğrusu ya sonuç verdi:

Şefkate, arada bir riske, izin veriyor bana,
senin için adımlamamayı yemek odasını baştan başa,
öpmeyi seni her yerde, her taraftan,
oturarak ütülenecek çamaşır yığılı sandalyelerin üstüne
ve birazcık zaman, gelene kadar
canavarlar, bitkinler, senin hayaletlerin.

HER ŞEY BELİRGİN VE ANLAMSIZ

Bütün dününde dünyanın
on yıldan fazla değil;
bir begonya yaprağı, mesela,
yeşil bir tur gözlerinden
kırık seyrek çimeninde hayatın
onda sadece kadınların
fevkalade itiraflarla dolu
tutkulu halk şarkıları söyleyişleri;
kadınlar ki mendil işleyen ve beklentisiz
şiiirler yazan ve yemin eden
kesinlikle yeniden âşık olmayacaklarına.

On yıl oluyor ki hep bunlardan.
Bu bir uzun çiraklık kinizmden,
ama seni alıştırıyor ölüme.
Buna rağmen, bütün bildiklerinle yalnızsın
ve deniz denizden fazla
eğer düşünmezsen ölümü;
peki ya zaman?
O zaman asfalttan çok toz vardı,
su vardı aynadan çok, doğru,
ışık taşa borçluydu
bugün yok olan akislerini.

Her Şey o kadar belirgin ve anlamsız ki.
Sadece son yolculuklar var,
ve baŐlangıçlar,
ve bir bitiŐ.

Bu durumda,
neye yarar bu saat eğer batıksan,
ve ne içindir hazine adası,
eğer hiçbir gemi rota almayacaksa senin enkazına.

AĞIRLIĞIN EN UÇ NOKTASINDA

Kendimi o denli hareketsizliğin içine bıraktım ki,
vesveseli titizliğin aptalca ibadetine,
hareket etmek bilerek yaptığım bir eylem değil,
kendimi suçlu hissedecek de değilim yokluğundan
veya ağırlığın en uç noktasında olmaktan yaşadığım yerde
her an senle ve seni düşünüyor olduğum için.
Şurası kesin ki benim kafamdan başka
gökyüzünde göz kamaştıran halleriyle
diğer ı ışık şekilleri de var.
Ama o nevrozlu hali gök gürültüsünün,
o kibirli patlaması şimşekle yarattığı skandalından,
hiçbiri değil, senin gidişin gibi meydan okuyucu değil.
sadece tartışılmaz bir güç gösterisi örneği:
Gece ve görkem,
geri gelecek yeri olmayan kızgın dişi at gibi;
veya şu yalnız gidişlerim gibi defalarca sinemaya
ve dönmüş olmam defalarca sessizliğe,
muhtemelen.

VAROLMANIN ÖTESİNDE YERİNİ DOLDURDUĞUNDA SEN

Ne zaman bir gemi demir alsa sen yoksun onda;
bazen okuyorum onları, görüyorum
ve unutuyorum varolduklarını,
siliniyorlar ve ne bir iz bırakıyorlar
okyanuslarda, ne de bir giz kafalarda.

Varolmanın ötesinde
yerini doldurduğunda sen, ne zaman bu gerçekleşirse, hiçbir şey,
hiçbir şarkı ve herhangi bir hatıra durdurabilir
ağırlığının sürükleyerek götürdüğünü,

ne zaman bilirim ki seni ceplerimde taşıdığımı,
anahtarlarla birlikte, çocuklarım
ve şu anda yaşadığın yer olan deniz,
odur bir tek sahip olduğum,

ne zaman ki devirler karışır birbirine
ve bu anlamsız bakış,
neyle düzeltir yaşam bu bakışını hayatımın
gösterdiğinde apaçık hiçbir anlam taşımadığını,
o gitmenin dönüşten itibaren olduğunu,

o zaman dilenen bir beden ve birazcık hafıza
yeniden hatırlamak için
o beni seninle götürdüğün
bana diğer yenilgileri önceden bildiren bir nefret bırakarak,
acınacak halde bir güneyi kuzeyi olmayan,
bok gibi bir terk edilmişlik, her an kırılabilir bir yüz çaresiz,

sen hâlâ ruhunun derinliklerinde beklersin
bu çektiğin sabırsız nevroz hali
geçici olsun diye senin bu hayatta olduğun gibi,
doğrusu o ki bu faydasız ve yabancı imaj
tek sahip olduğun şey biyografinden,
yalan olmasına rağmen, kuşku yok ki en ciddi.

Dene biraz kendini düşünmeyi,
otur, sevgiyi dene ve yaşa kaçmadan hiçbir insandan,
düşün ki nefret ederek ötekilerden biraz daha zordur
terk etmek budalalarla dolu bir dünyayı.
Sahiden, sahiden sana diyorum ki ben de bilmiyorum ne yapman
gerektiğini,
ama biliyorum ki gerisi sadece kuru bir gürültü,
ve hiddet,
ve sıkılmış bir diş gıcirtısı.

UYUMSUZLUK

Bilmiyorum senden ayrılmayı ayrıca hoşlanmıyorum bundan,
yorgun yürüyorum hâlâ endişeli
karıştırarak o bedeni, o yeri,
senin bir gülüşünle ya da talihsiz bir çılgılla.

Epey zaman oluyor beni bırakalı
zamansız aşılınmış bir ağaç gibi,
şehirde kayıp, yaramaz bir adamın kibirliliğiyle
ruhu boşluk, kötülük ve yıkım dolu.

ŞİZOFRENİN BANYOSU

Hiçbir şeyle bastırılamaz kaygının verdiği ağrı
çünkü, hoşuna gitsin veya gitmesin, daima bekler
o üzgün aşk, o harcanan su,
o yeniden öpüş, bulunamaz cevap.

Suyun içine batmış, görürsün duşu musluğa takılı:
Dağılmış sabun mozaikleri, geçmiş bir coşku gibi
başaramaz döndürmeye hafızanı
o en uygun adaya.

Eksikliğini hissedersin,
acıını duyarsın gerçek arzunun ve giyinmek istersin,
çıkmaq, yapmacıklı gezmek, giyin bak ışıklar açık;
girmiştin belki birisi eksikliğini hisseder diye.

Gerçekten, kimsenin seni sevmediğini düşünüyorsun;
ne yaptın ki, niçin sinirleniyorlar;
ayrıca, fark edilmese de, nerden biliyorlar
yalnız olduğunu, kendinden kaçmadığını?

PAZAR GÜNÜ KALEME ALINAN

Yıllar önce bugün Diego Gomez Cabo Verde'ye ulaşıyor,
bilmem biliyor muydunuz,
Turin futbol kafilesi, iki modelci, bir köpek,
sonuçta, bir uçak dolusu adam ve iki kanarya Superga'da düşüyorlar;
Shelley gibi denize açılıyor o da,
ölüyor Tito eski Yugoslavya'da,

Benim burcuma göre kadınlar ve kazanç var,
hüzünleniyor insan ve sabah olacak.
Güneş yedide doğuyor ve dokuza on kala batıyor,
ay üç elli üçte geldi
ve şu anda, benim gibi, azalan hilal.

Yarın azizlerden Fuenciscla, Tifon ve San Demetrio
ve hem de Almudena, çok adam öldürdüler;
Cuesta de la Vega'da, burda ve her tarafta,
kuraklık devam ediyor ve haydi yeniden ölmeye
her seferinde senin adını andığımızda.
Sonra o öncekinden: O yeniden boşa bekleme,
yataklar yapılı, bulaşıklar temiz, çocuklar yaşlı.
Bütün hafta boyunca gülmedim hiç.
nerdeyse perşembe öğleden sonra bir ara,
evet. perşembe veya cuma tam hatırlıyamıyorum.
Pazar, o ilkbahar.

UNUTULMAZ GECE

İnsan kendini bu kadar rezil hissetmemeli
zaten kabul etmiştin tam bir serseri olmayı.
En iyisi tanrılardan birine inanmak olacak
ve bedenin yeniden canlanacağına,
veya daha iyisi, koklamak o kadın çoraplarını
koltuktan sarkan, kurşun sıkmak kendine
ve mırıldamak yavaşça, o zamanki gibi,
birkaç dakika içinde düşecektir,
yok başka çaresi; o benim olacak.

YÜCE YALNIZLIK

İştahsız kaplumbağa bakışları
kıskanıyor evler, teraslar, o yağmur:
Sıcak, ter, vıcık vıcık taşaklarıma kadar,
inceliyorum iptе asılı çamaşırları:

Yapayalnız tek başına
bakarak öbürüne
hiçbir şey vermeden
özentiden başka.

O ve o balkon, arkada yatak
cephenin arkasında görünen aşk,
ve o kadın kadında
ilan ediyor orgazm vaktini.

İyi de ben ne yapabilirim, ben şenlik seyircisi,
biyelerin ve o eteğin çift dikişini
izlemeyip de; kozmik uçuşu,
altındaki mavi elden yemişliği?

BAŞKA DENİZ VE BAŞKA YAZ

Değerlendirmeliydi bu fırsatı
bu denizi, bu güneşi ve bu birayı
arkadaşlarla konuşarak hayattan:
Şu adamlar ve kadınlar
eski aileleriyle az çok seçtikleri,
şöyle böyle üzgün veya mutlu;
yaşıyor, ölüyor ve toz oluyorlar
veya göç ediyorlar o şöyle ya da böyle uzak yerlere
latif meleklerle buluşacaklarından emin, seksle de eğer şans varsa,
eğer başkaları gelmezse dağları kaldırmaya;
ve bekliyorlar tatlı tatlı evlerinin kapılarında
şarap, sigara ve rahatlıktan başka bir şeye inanmadan
bıkmış artık bu kadar kanserden, bunca marazdan,
onca üzüntülü insan hatırladıkça onları
bir yandan yanarken sandalyeleri şenlik ateşinde.

Zaman her şeyi halleder, diyor arkadaşlar,
ki benim bu sessizliğim geçici bir şey
ve kendimi anlamalıydım bu sert darbeden sonra,
ve lütfen şirket batmasın istiyorlar,
futbol seyretmeye gideyim, olur ya belki de benim takım
kazanır bugün UEFA kupasını; ama bu ne büyük haksızlık
yok pahasına satmış olmak yazlık evi,
ve ayrıca çok gencim istemek için ölmeyi
hâlâ bütün kadınlar alıcı gözüyle süzerken beni.

Burda tatlı tatlı denizden ve çocuklardan konuşuyorlar,
benimkiler, buna karşın, tatlılık beklentisi içinde
başka denizlerde ve başka yazlarda yaşıyor o.

Bir şeyler çıkartmalıydım bu güneşten, bu denizden,
şu yaşlı çocuklardan,
ve gitmeliydim onlarla neşe bulmaya,
fakat imkânsız, hiçbir şey kalmadı bu krallıktan
herhangi bir davranıştan çok içgüdüsel bir değer,
bildik hayvan davranışı o beni tanımlayan.

DERS

Zaman her şeyi hallediyor, ve öğretiyor,
ama zor ona teşekkür etmek
bizim için yaptıklarına;
zor hatırlamak tüm ayrıntısıyla
o yüzlerce kez tekrarladığımız cümleyi:
“Tekrarı yok, bir daha yapmayacağım,
bu kadar dehşetli kusurlar da işlemeyeceğim.”

MASAL

Dişi timsah gibi çocukları ağızımda taşıyorum
ve suya bırakıyorum onları güneşten önce
ve çamur ve balıklar gelmeden ve onları yemeden;

seyahat boyunca,
ben ki bir kıskançlık, hatıra ve geleneğim,
onlara söz veriyorum sihirli geminin macerasını,
bir gün dilimi kedinin yediğini;
söz veriyorum kurdun boynunu kesmeye,
onun kırıntılarını yemeye, büyüüp adam olmaya,
binlerce renk taşımaya, orman düzlüklerinde düello yapmaya,
ve bir de söz veriyorum son bir gücümle onlar için hayatımı vermeye
–ki bu da sizi sevmenin sakladığım değişik bir şekli;
ne kadar uğraşsanız da dalgıç adam olmaya
o'na ulaşmak için, bırakarak beni içerde
bu kendimi kapattığım fare kapanında
bir varmış bir yokmuş zamanın birinde bir adamla bir kadın varmış
öpücüklerle kaplı galaksinin birinde.

LAF OLSUN DİYE PAZARA GİTTİM

Laf olsun diye pazara gittim.
bana desinler diye: “Selam sarı, şuna bak
ne yakışıklı geziyor! Berberden mi geliyorsun?
Ne zamandır görünmüyorsun, nerelerdeydin?
Ya çocuklar, epeyce büyümüşlerdir?
Peki eşin, ne diyor senin hanım,
nasıl bırakıyor seni yalnız pazara?
Eğer benim olsaydın gözümü ayırmazdım senden,
ama dikkat et yaptıklarına, yoksa haber veririm ona.”

Öldü, diyecektim nerdeyse,
ama yumurta almayı tercih ettim,
yarım tavuk ve bir tavşan.
Hayret edilecek kadar tatlıdır hayat,
her şey sanki zaman geçmiyormuş gibi olunca,
masalarda olduğu gibi, diyelim ki yatakta,
çocuklarımın göz kırpmasındaki gibi çirkinim dediğimde
veya pencereyi çarpmadan kapatmalarında geceleri.

-Bak, baba, kızma ama,
biliyorum ki bir yığın işin var,
şimdi çok yalnız ve üzgünsün,
telefon durmadan çalışıyor
ve herhangi bir şey için ağlıyorsun
ve bize bağıırıyorsun ve çıkın! diyorsun
seni rahatsız etmeyelim diye.

Bir yıldan fazladır böylesin,
ama nasıl yıkanıyor ve giyiniyoruz.
sana çarşıda eşlik ediyoruz.
seni kucaklıyoruz ve neşeli olmaya çalışıyoruz
ve hep kültablanı temiz tutuyoruz,
emin misin her şeyin iyi gittiğinden.
O muydu bir tek ihtiyaç duyduğun.

Bak, kızma ama,
hâlâ bizi sevdiğini bilmeye ihtiyacımız var,
doğru olmadığına bizim için söylenenlerin
ve kardeşimin bir spiral deftere ihtiyacı var okul için.
Sana bütün bunları söylediğim için kızma bana,
ama yazmayı öğrendiğimin bile farkında değilsin
ve beşinci diş oldu hâlâ “Raton Perez” geçmiyor.*

*Süt dişi düşen çocuklara dişini gece yatarken yastığının altına koyarsa, geceleyin Raton Perez'in gelip onu bir hediye ile değiştireceği söylenir. Bu gelenek İspanya'da ana-babalar tarafından halen sürdürülmektedir.

KENDİME DAİR BİLDİĞİM NE

Bunca yaşamışlıktan sonra
bugün dönüp yeniden o gezintilerle düşündüm
hani o gitmediğin, o paralel günler,
sonsuz özlemler ve ayakkabısız çıkmaların.

O gezintiler,
o asfaltlarda harcanmış yaralı gurur,
o çocuğun şiirinde değişiyor eşlik eden, ki o sensin,
o başlangıçta,
o geçmişini kurmak gerektiğinde alelacele,
sahipsen bir kısmına o hafızanın:
Bir uçuş yapraklarla delikanlıların elebaşlarına kadar:
Şu geleceğe doğru planlanmış kabadayılık
adam alma mücadelesi için zorla.

İşte bu çift dünya,
o genç bu hikâyede olalı, gerekli değildi
bunca semer, bu kadar adam, bunca gerçekçilik havası.
İlk kez farkına varmak
askerliğin gerekli olmadığını;
ki kutlanmış bir yaş, yaşamadan düşkün olur çizgi roman
kahramanlıklarına,
ki orda kaleler kumdan başka bir şey değildir,
denk de düşmez zamanda bu hüznün.

Söylerdi

çocukluk, gelecek, zafer marşları.

derdi ki;

çingirak gürültülerinden başka bir şey değiliz,

yarısı bize söylediklerinin ve inandık ve vereceğiz

bir evlatlar ordusuna korusunlar diye utanç verici zürriyetin
saysınlar diye zaferden yenilgilerini.

Ve gezintiler derdi ki,

kandil titreşimlerini ezen tabanlar,

eşlik eden su birikintileri

kalmaya gör, azdırırlar en azından şekerleme vaktini;

yankılar derdi ki,

derdi ki yankılar vurarak rüyaların merdivenlerine,

dört buket kaldırımda toplamakta bin bahçeyi,

o mavi koşaradım ve o ilk kaçışın sıcaklığı,

planlar, o yeyiş bütün ne varsa önünde;

şu tuzak ki besili yapan yalanı.

Zamanın uzaklığı bu zamana, derdi,

o kararlı bakışı üstüne üstlük,

bir tarih ki katlanmış kâğıttan bir uçak gibi

süzülür bir an yükseklerde,

düşer sonra ve bir daha asla

yeniden sahip olamayacak o kanat çırpmalarına.

III

SEFİLLİĞİN GENİŞLİĞİ

SENİN ADIN

Yoktun ya sen
çıktım bir can bulmaya
sokaklarda ve arabalarda.

Ne ulu dilencilik!
-diyordu buna Salinas-,
yaşamak zamirlerde.

BİR SANDALYE KİRALADIM SANA BAKMAK İÇİN

Bir sandalye kiraladım sana bakmak
ve yudumlamak için sırtını dilinin
olur da bir gün gidersen çığlıklarıyla
güvercin katilleri martıların.

Ne yazık ki bakamazsın;
geçersin bir yanından öbür yanına sokağın
bakamadan zorlu gözlere senin geyik ürkekliğinden
et açlarıyla dolu bir meydanda:
Köşe işeyicileri aranırken uzantılarını,
o kuyruğu, o açlığı, o kraliyet soyunu
göresin, anlayasın diye ne olduklarını
ve katlanırsın onlara bar tezgâhının altından
bir yandan onlar barmenle konuşurken futboldan.

Şimdi her şeyi dolduruyorsun
hiçbir şey kalmamacasına artık,
ne ağaçlar ne ivedilik ne de Villamediana okuyan prensesler;
şimdi ki artık bu kadar erimiş haldesin umut gibi,
ne ulaşılan ne de tarif edilebilen,
veya şu acımasız durum gibi, uygulandığında bizi çocuklardan ve
hayvanlardan ayıran,
düşünüyorum da doğru değildi o bize öğrettikleri,
içinde hep bir haklılık olup da
adaletsiz ve ahlaksızca bizi koruyan ve bize eşlik eden,
sakinlik diliyorum ve bekliyorum
kapıdan çıkasın ve bana iade edesin hayatı diye;
havayı, sokakları ya da insanları değil,
o hani yok mu insan olmayı elinde tutan
çok daha ilerisinde kafatasından ve içgüdülerinden
o büyük dinazorların.

VE ŞİMDİ HAYATSIN BENİM İÇİN

Henüz ismini bile söylemedin bana,
bilmiyorum hangimiz
ne söyledi, ne yaptı;
herhangi birinin şeklisin sokaktan,
öbür adamdan, yaşama zorundan.
Nerdeyse hiçbir şey bilmiyorum sana dair
ve şimdi hayatsın benim için.

THANATOS'UN EROS'U GİBİ

Kazandım, ve eğer girersen kapımdan
gırtlığına vampirin bakışlarındaki
bir kuğu gibi çullanmak niyetindeyim.
Çıkartıyor sahip olduğun tek şeyi, güzelliğini,
ve meraklılığı ölümün getirdiği.
Sen aşk için geliyorsun, bense biraz daha fazla seks için,
ama sonuçta ikisi de aynı kapıya çıkar,
birleşmiş Thanatos'un Eros'u gibi,
yerine getireceğiz cinsimizin erdemlerini:
Saygı, hoşgörü, ne şu ne bu.
kanıtlayacağız ki bir erkek ve bir kadın olarak
mahkûmuz birbirimizi anlamaya.

–İnanma sen problemlere, savaşlara ve stratejilere
kazanç ya da zafer maskaralıklarına,
ünvanlara, gururlara ve ne de yiğitliklere
sürüklenip getirilen ve zamanla öğrenilen:
O zafer dansları hiçbir işe yaramaz.

İnanma sen buraya kadar geldiğime seninle
ne de beni soyduğuna senin kapının önünde
(ne senin evine girdim ne de kapının sesi duyuldu).

Sakın ola düşünme bana sahip olduğunu
masanın üzerinde yukarı çekilmiş etekle
ve hem sonra sakınleştin senin yanında
şu sigarayı içerek ve bakarak yüzüne
giyinirken çabucak,
uyur bırakarak seni, o şiirin istediğı gibi
hani meydanda okuduğın, buraya gelmemi
istemedenden önce seninle;
yok sevgilim, yok sakın ha, düşünme bunu.

Ben sadece deniyordum
kim olduğumu aşmaya çalışarak:
Örnek bir eş, anne ve hayal kırıklığı
beni hikâyemden çıkma tehlikesine götüren,
dediğim, fikirlerin ötesine geçiriyor yani,
şu adi edebiyat malzemesi
beni senin hoşnutsuz çocukluk alışkanlıklarına bağıyor
ve biliniyor ki benim bakışlarımın sorumluluğunu taşıyor,
senin hataların, o yavaş uyum sağlayışın
bir evden öbürüne.

ŞEFKATTİ O

Zevk vermek hoşnutsuzluk vermekten daha kolay
ne zaman aşk yok olur ve sadece kalırsa
o, zamanla öğrenilen bankör çaba.

Demiştin ki: Sen mutlu ol yeter, ben gerisini hallederim.

Sen değildin, ne de aşk, biliyorum, şefkatti o,
ve acımak duygusu yeterde artar bile
şu değerini kaybetmiş haldeki
hayatta.

HEPSİ BU İŞTE

Fark etmez, demiştin, yalnızca seks,
ama unuttun ki biz sadece bunlarda yaşıyoruz;
sadece kanunları yapanlar uğraşmaktalar
fazilet, barış ve asaletle.

Şu hep söylediğin doğal yargı
bize bu kötü, ateist ve hırsız çocukları verdi.
Bu adamlar, buna karşılık, tanrıları yarattı,
papazları, polisleri ve yetimhaneleri.

Bizler yiyor, içiyor ve zevkleniyoruz
bunun karşılığını ödiyerek maaş tutarına.
Hepsi bu işte, biz ücretliyiz, koruyoruz devleti
bu nedenle de hiçbir değere layık değiliz.

*–Beni hiçbir zaman unutmayasın diye
ve hatta kendine yapışık hissedesin diye
ne zaman ki bunalıp kendini tatmin edersen,
hatırla bu yaygarayı
şimdi sahip olduğum endişeyi
ve sana veriyorum bedenimi parça parça
ne zaman bir ele ihtiyacın olduğunda
veya kalıcı bir gülüşe dudaklarında*

*Zaman bana öğretti ipini koparmış biri olmayı
ve burjuvanın hesaplanmış risklerine girmeyi,
böyle tercih ediyorum bu cılız dehşetleri
beni seninle birlikte orgazm olmaya götüren
sahip olmadığım geleceklerden.*

*Uzun zamandır hiçbir şeyin bana ilginç gelmemesinden.
kendime soruyorum niçin, ne anlamı var ki,
ben seni bu kadar sevmekle neye sahip oluyorum ki,
neye sahip oluyorsun ki sen bununla.*

HİÇBİR ŞEY YETERİNCE İLGİNÇ DEĞİL

Hiçbir şey yeterince ilginç değil, diyorsun,
tabii ki uykusuzluk çekiyor olabilirsin,
çocukluktan beri çiçek hastalığını topallamaktan,
yarı felçliliğin acısını çekmekten,
her gün günah çıkartmaktan ve ibadet etmekten
veya öksüz doğmuş olmaktan.

Şu iyi huylu can sıkıcıların dünyasında
hiçbir şey yeterince ilginç değil, çok doğru,
çünkü benim için var olduğun zamanlar dışında düşünüyorsun ki
benim gibi bir başka adam daha bulunmaz kandırmak için.

O ESKİ BORÇ

Ben seni unuttum ve şimdi sen arıyorsun
benden bunun acısını çıkartmanın yollarını:
Hangi kadeh, nasıl davranış, ne tür okşayış,
nereden öpüş, uygun bir zaman
göz dikmek için sessizliğime. Göstermek
uzun zamandır hasisce beni beklediğini,
bırakmak kendini yudum yudum
dönmenin uygun ânına,
hissetmek sadece elleri ve dudakları,
ve böylece ne zaman bitirirsen ertellersin
o eski borcu
beni unutulmaya bırakarak.

*–Sen bulmadın beni, ben seni buldum
beni de kaybettiğini sandığında:
Ben o kadın değilim ne de şiir,
ama şu anda burda seninleyim,
ne onun ne de öbürünün sana eşlik etmediği yerde;
seni seviyorum, hatta, sevmemene rağmen
(o kadar bitmiş durumdasın ki, aptalım benim),
sadece acı ve terk edilmişlik hissediyorsun
ve sonu yaklaşan bir yüce çöküş yolu.*

*Benim âşığım değilsin, benim o seni isteyen,
ölmüş olan sen değilsin, ölen o kadın,
hoşnutsuzluk değil, o bir korku,
çünkü artık hiçbir şeysin ve dayanamıyorsun
hatırlamaya o geçmişte ne olduğunu.*

*Bilmem, sen yine de bana aldırış etme;
üzgünsün, ölüm ve seks istiyorsun.*

*Devam edelim eğer sen istersen,
ama hatırla, böyle kirli ve çabuk istemiyorum.
ağır ağır bütün bu hayat gibi,
böyle bir aşk, böyle bir kar gibi.*

KOY BİR SANDALYE KAPININ ÖNÜNE

Kaybettiğim için suçlama beni,
ayrıca, yenilginin arkasında ne var,
ne isimler, suratlar, sırlar
var zaferin arkasında?
Ne biliyorsun ki senin yanında yatan
öldürmesin seni,
nerde saklı onun korkusu ve büyüklüğü?

Bak, kadın, at bir sandalye kapının önüne,
gözle, istemiyor musun o geminin gelmesini
o savaşı kaybeden geminin.

*–Yaşayamazsın özgürlüğü
hep şu öbür sen olduysan eğer
o sana hiçbir şekilde benzemeyen,
bilemediysen hoşgörölü kılmayı
öbür gülüşünü, öbür bakışını,
bilmeli yalan söylediğini ve o biliyor
her şeyin bağımlı olduğunu
talihin abartılı albenisine ve senin şansına.*

*Sürükleyebilirsin nereye istersen beni,
bundan fazla yaşayamazsın özgürlüğü böyle özgürce.*

İSTİFA

Umut, adalet veya cennet gibi,
artık hiçbir önemin yok benim için, özgürlük, yoksun çünkü,
sadece bir isimsin bedensiz, yaşamayan
ve yalnız değilim çünkü eğer seni arıyorsam
başkalarının kızgınlığıyla sürüklenerek
veya saygı duymaya çalışarak saygısızlığa,
demek istediğim, bu orospu hayatta yaptığım
bencil olduğumu düşünmesinler diye
sevdiğim adamlar ve kadınlar,
onlar ki konuştuklarım, ve diyoruz
ki sensiz hiçbir şeyin değeri yok, metelik de etmez
ve buradasın masalar arasında ve umudusun çocukların
ki beslenecekler bu toplumda,
dinleyerek her gün seni çabalıyoruz dediğimizi;
neyiz biz, senin gibi, bir hile, bir çıkar;
bir edebiyat kandırmacası mı şu rezil hayat gibi.

*–Yok say istesen de istemesen de,
çünkü hiçbir zaman düşünmedin hayallerini gerçekleştirmeyi.
ben benimkileri gerçekleştirdim, doğrusunu istersen, en küçüklerini.
hani o sadece kadınların gerçekleştirdikleri
bütün bu yaptıklarımızın bir anlamı olsun diye;*

*akıllılığı, onu biz kaybettik,
bu alımlı güzelliği değil,
ne de sizin düşünme şeklinizi hep aynı şeylerde,
ne de senin inatçı gururunu, doyurulamayan, doyurulamayan.*

YALAN SÖYLE, AŞK

Bu kadar konuştuktan sonra.
hissettikten sonra bu cüzamı
ne var bana özeneceğin,
farkına vardım ki her şey geçerli
eğer aşk yoksa, ikimiz de biliyoruz bunu,
gerçek sadece eğlenceli olduğu zaman iyi.

Gülümse. aşk, tasasız yalan söyle
ve diren tek başına bir köşede kalmamaya
herhangi bir yoldaki arabacı gibi.

*–Hâlâ anlamadın mı çıkarıcılığın bir derin endişe olduğunu
geri dönen senin gibi her akşam beni sevdikten sonra
ilanlar aramak için banka bakiyeleri arasında
acil gecelerde, ve sis sinyallerinde,
çocukların neşesine bakarken egemenlik hissetmeden
yaşamak geçmişten ve onun faturalarından uzak.*

SALYA OLMUŞCASINA

Kollarımız ve kelimelerimiz eksik bizim,
henüz çok az şey biliyoruz ufki gecelerden,
ve bilmeli ki ölüm
ve aceleyle dağılan sis arasında
bir hatıra kalmalı olmuş olmaktan.

Şimdi yazıyorum sana çünkü yarın biliyorum ki
kesinlikle bitiremezdim
üstünde sallananı, çünkü salyadır o.

Gözle ışığı balkondan
ve gör mecalsiz sisi bu evdeki
burda çarşafların arasında uzatıyorum bildiğim son kelimeyi:
Anlamsız sözcüsü olduğu bu noktadan
bir kaçak hatıra ateşli aşk ve küllerden.

*–Senin her şeyini çaldılar, sonunda beni ikna ettin,
fakat ben de tahmin etmiştim ki hayat
şansın bize dağıttığı şu cılız ışıktan başka bir şey değil.*

*Kuşkusuz şu derin duygular araya giriyor
ve düşünüyorsun ki böyle bitemezsin,
herhangi bir yerde kendini bulacaksın
bunca boşa harcanan aşkla,
bunca kaybedilen parayla,
ödediğin bunca maddi ve manevi çıkarıcılıkla.*

*Ama bildiğin halde hâlâ uğraştırırsan
havadan şeylerle beni,
gerçekten önemli olandan,
hiçbir şey yeni değil;
ne çıkar, kaybedilse de kazanılsa da bu yolda,
aslında hepsi boşlukta kalıyorsa...*

SEFİLLİĞİN GENİŞLİĞİ

Yerden yüzlerce metre yükseklerle,
katlarda takılı kalmış asansör ışıklarına karşı,
kadastroya kaydettirmeliyim benim üçkâğıtçı havalarımı.
yiyecek arayan sokak köpeği tamahkârlığımı.

Hiç kimse farkına varmadan bütün gece böylece kalabilirdim,
sallanarak şans eseri kediler ve sarhoşlar ve orospular ve
şırıngalar ve kolyeler ve külötler arasında, garajlarında gülen
neşeli eğlencelerden dönen, delilikler düşünen
misyonerler gecenin onlara hazırladığı;
üstlerinde sallanabilirdim o grupların iş koklayarak nefes alan
kablosuz, barlara ve köşelere; neden arayan ve nedenlenmiş
çiftlerin üzerinde,
veya üzerinde derinliğinin, o senin uçsuz bucaksız bedeninin,
bugün sevmeyi özlüyorum, güzellik için ölen asil mitosları,
o büyük genişlik içinde büyüyen, istemeden.
ne zaman bu hayat sadece değerse
senin bir bakışına, ve sabahları
o çocuk çılgınlıklarına okulun bahçesindeki.

Bütün gece boyunca her tarafta aşktan konuşuyor olabilirdim,
o aşk ki hiç farksız verimlilik gösteren
yataкта, sokakta, şefkatin en rezil tecavüzünde;
birbirlerini seven bedenlerin her birinde.

Eğer aşka dair yazıyorsam aklıma başka bir şey gelmediğindendir
hayatı başka bir türlü yorumlamak adına,
başka şekli ve tohumlanışı günleri beklemenin
giderek yeni bir sözlüğe dönüşmek gibi geliyor bana.

Yaşamak daha iyi değil yaşıyor olduğunu bilmekten,
bu nedenle, ve ne kadar kendimi suçlayıp zorlasam da,
başaramıyorum, öbürlerine gerektiği gibi saygı duymayı.
Yalan söylemiş olurdum bu durum beni tedirgin etmiyor deseydim,
ama eğer sen dönmezsen, kutuplara gitmek gerek
zaman kazanmak için gecelere ve kışlara;

ve eğer sonra buzlar bana izin vermezlerse suya dönmeye,
eğer o gün hatırladığım o en uzun gün değilse
ve sahipsem o anda savrulmuş ve kaybolmuş büyümlü heyecanlara,
ortaya çıkarılmalı nedeniyle o hiçbir yerde saklanmayan şey,
suçluluk duygusu veriyor bana yaşıyor olmanın coşkusunu duymaktan.

Çünkü sevmiştik vampirleri ve kurtları ve haksızca krallıklardan
atılan kahramanları ve evleri, sürdürüyorum
sokaklarda ve masalarda aramayı seni,
çünkü kıskanıyorum o tatlı yakılamaz bakışlarını çocukların,
çünkü görüyorum kumu bir zamanlar ev olan, ev olmalıydı ve o
bir yıkıntı,
çünkü eskiden hissettiğimden daha az hissediyorum ve sadece bir
manzara kaldı
seni andıran,
niçin bunca saygı, bunca uyumsuz tutku eksikliği, tıpkı
sözlüğümüzdeki

düzeltiler gibi,
çünkü seni sevdim. aşkım, çünkü seni seviyorum yıllardır
sevmediğim kadar,
ve çünkü her şeyin ötesinde, kalıcı bir güneş ve böcekler arasında,
bütün sabahlarında yazın devam ediyorum beklemeye uzaktan bir
kız çocuğu gelsin ve büyümüş gelsin bana sevmek için
kapıların ardından, ölümün ve düşüncenin ardından
şu var olan bunca sefillik gibi,
nedeni ben değilim gidişinin.

İçindekiler

Bir Aşk Tefecisi Olarak Şiir	5
------------------------------	---

O Bulunduğumuz Şehir

Her Şey Durgun	11
Kaçak Bir Öpücük Gibi	12
Desiderátum	13
Ekmek İçin Dönmek	15
Pazar Günlerinin Meşrubat Koktuğu Yer	17
O Hastalıklı Üslûp	18
Hiçbir Şey Benim Değil	19
Her Şey Vakit Ayırmak	20
Biriktirilenler	22
Hep Lüksten ve Beklentiden Konuşurdun	23
Kutlamalar Hakkında	24
Olur Ya Beceremezsen	25
Ama Tatminlerim Ne Olacak	26
O Bulunduğumuz Şehir	27

Her Şey Belirgin ve Anlamsız

Kaçmayı Denedim	33
Her Şey Belirgin Ve Anlamsız	34
Ağırlığın En Uç Noktasında	36
Varolmanın Ötesinde Yerini Doldurduğunda Sen	37

Uyumsuzluk	39
Şizofrenin Banyosu	40
Pazar Günü Kaleme Alınan	41
Unutulmaz Gece	42
Yüce Yalnızlık	43
Başka Deniz Başka Yaz	44
Ders	46
Masal	47
Laf Olsun Diye Pazara Gittim	48
Kendime Dair Bildiğim Ne	50

Sefilliğin Genişliği

Senin Adın	55
Bir Sandalye Kiraladım Sana Bakmak İçin	56
Ve Şimdi Hayatsın Benim İçin	58
Thanatos'un Eros'u Gibi	59
Şefkatti O	61
Hepsi Bu İşte	62
Hiçbir Şey Yeterince İlginç Değil	64
O Eski Borç	65
Koy Bir Sandalye Kapının Önüne	67
İstifa	69
Yalan Söyle, Aşk	71
Salya Olmuşcasına	73
Sefilliğin Genişliği	75

Bir Aşk Tefecisinin Notları,
tek tek şiirlerin toplandığı bir
kitap olmaktan çok; aşk,
umutsuzluk, şefkat, acı,
unutulmuşluk ve beklenti gibi
duygularla dolu bir kısa
geçmişi, her biri ayrı incelikler
ve tadlarla dolu şiirlerle
anlatan bir öyküdür.

Ülkesinde kendisi hakkında çıkan pek çok kritikte; 'Çağdaş İspanyol Şiiri'nin kendisi taze, şairliği olgun' diye yorumlanan Jordi Virallonga, bu kitabında gündelik yaşamın gerçekliğini görülmemiş bir tarzda romantik aşk temalarına yansıtarak aktarıyor.

Jordi Virallonga'nın dilbilimci yanı sözcüklere yüklediği anlamları güçlü yapıyor. Onun 'dilci'liği fonetik alana inmiyor. Şair anlam derinliği ile gerçekleştirilen aşkın bir akılcılığı tercih ediyor.

Şiirde kurgusallık üzerine iyi bir örnek olduğu kadar, son derece içten bir kitap.

ISBN 975-7882-86-0

9 789757 882862